

Î N C H E I E R E

05 aprilie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Iulia Sîrcu

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan, Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Viorica Balan,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Vioricăi Balan împotriva Anei Lazer cu privire la repararea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 noiembrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Viorica Balan și menținută hotărârea Judecătoriei Buiucani municipiul Chișinău din 08 iunie 2016,

c o n s t a t ă :

La data de 26 februarie 2015, Viorica Balan a depus cerere de chemare în judecată împotriva Anei Lazer cu privire la repararea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, este proprietara apartamentului nr. 11, situat la etajul nr. 4, str. Drumul Crucii, 97/1, mun. Chișinău.

Menționează că, locuiește în apartament din anul 2005, iar pe parcursul ultimilor 5 ani, apartamentul său a fost inundat de trei ori de către proprietara apartamentului nr. 14, Ana Lazer, care este amplasat deasupra apartamentului său la etajul 5, însă niciodată nu i-a compensat cheltuielile pentru reparația apartamentului.

Invocă că, la sfârșitul anului 2013, a efectuat reparație capitală, a schimbat geamurile, ușile și a procurat mobilă nouă în bucătărie.

Susține că, la data de 05 decembrie 2014, apartamentul său a fost inundat de către pârâtă, fapt despre care a informat Comisariatul de poliție și directorul ÎMGFL nr. 14, care a întocmit un act pe acest caz.

Afirmă că, în urma inundației, i-a fost deteriorată mobila din bucătărie, televizorul, divanul, cuptorul cu microunde, tavanul din bucătărie și tapetele de pe pereți, cauzându-i astfel un prejudiciu material.

Declară că, pentru reparația televizorului a achitat suma de 500 lei iar pentru reparația cuptorului cu microunde – 230 lei, însă mobila de bucătărie la preț de 10 700 lei nu poate fi reparată și folosită, la fel, și covorul în valoare de 2 300 lei nu poate fi curățat, iar prețul divanului deteriorat este de 3 300 lei.

Mai invocă că, în urma inundării și deteriorării apartamentului, i-a fost cauzat și un prejudiciu moral exprimat prin suferințe, manifestate prin înrăutățirea condițiilor de trai și îmbolnăvirea copiilor din cauza umezelii ce persista în apartament.

Relevă că, la data de 26 ianuarie 2015, s-a adresat pârâtei cu solicitarea de a-i recupera prejudiciul cauzat, însă nu a primit nici un răspuns.

Solicită încasarea din contul Anei Lazer a sumei de 17 030 lei, cu titlu de prejudiciu material, a sumei de 30 000 lei, cu titlu de prejudiciu moral și a cheltuielilor de judecată.

Pe parcursul examinării cauzei reclamanta și-a concretizat pretențiile, solicitând încasarea din contul Anei Lazer a cheltuielilor de reparație a apartamentului în sumă de 6 250,44 lei, a cheltuielilor pentru confecționarea mobilei de bucătărie în sumă de 9 300 lei, a cheltuielilor pentru reparația divanului în mărime de 2 500 lei și a cuptorului cu microunde în mărime de 550 lei, a prețului covorului în sumă de 5 700 lei și a sumei de 30 000 lei, cu titlu de prejudiciu moral, precum și a cheltuielilor de judecată compuse din cheltuielile pentru efectuarea expertizei în mărime de 1 800 lei, cheltuielile pentru citarea publică în mărime de 160 lei și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 5 500 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 08 iunie 2016 a fost admisă parțial acțiunea și au fost încasate din contul Anei Lazari în beneficiul Victoriei Balan suma de 6 250,44 lei cu titlu de prejudiciu material și cheltuielile de judecată, compuse din 1 800 lei cheltuieli pentru efectuarea expertizei, cheltuieli pentru identificarea și citarea publică a pârâtei în sumă de 256 lei și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 5 500 lei. În rest acțiunea a fost respinsă.

Prima instanță admitând cerința privind repararea prejudiciului material cauzat prin inundarea apartamentului, și-a argumentat concluzia prin faptul că, conform raportului de expertiză nr. 094 din 15 februarie 2016, întocmit de către Centrul de Expertize Independente „Cexin”, prejudiciul material cauzat în urma inundării apartamentului nr. 11, situat pe str. Drumul Crucii, 97/1, mun. Chișinău constituie suma de 6 250,44 lei.

Respingând cerințele privind repararea prejudiciului material pentru deteriorarea mobilei de bucătărie, reparația divanului și a microundei, procurarea unui nou covor, prima instanță și-a argumentat concluzia prin faptul că, reclamanta nu a demonstrat prin probe pertinente și incontestabile legătura cauzală dintre inundarea apartamentului și faptul deteriorării mobilei de bucătărie, divanului, microundei și covorului ca urmare a inundării.

Totodată, prima instanță respingând pretenția cu privire la repararea prejudiciului moral, a reținut că, nu a fost dovedit prin argumente și probe faptul cauzării prejudiciului moral.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 29 noiembrie 2016 a fost respins apelul declarat de către Viorica Balan și menținută hotărârea primei instanțe.

La data de 26 ianuarie 2017, Viorica Balan a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe în partea respingerii acțiunii și emiterea unei noi hotărâri cu privire la admiterea acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, nu este de acord cu decizia instanței de apel în partea respingerii acțiunii, deoarece instanța de apel a apreciat eronat probele, menționând că nu există o concluzie a specialistului în domeniu, or, persoanele, care au eliberat înscrisurile și au reparat obiectele, nu sunt specialiști în domeniu.

Invocă că, decizia instanței de apel nu este motivată suficient iar trimiterile la considerentele primei instanțe echivalează cu o motivare sumară, confuză și superficială, care nu poate înlocui motivarea proprie, fiind, astfel, încălcate prevederile art. 6 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Mai invocă că, conform prevederilor pct. 35 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 6 din 11 noiembrie 2013 cu privire la procedura de judecare a cauzelor civile în ordine de apel, procesul - verbal al ședinței de judecată este un act procedural, care asigură posibilitatea verificării temeiniciei și legalității, însă procesul-verbal al ședinței instanței de apel este o formalitate, deoarece în procesul-verbal se indică că se cercetează înscrisurile anexate la materialele cauzei, dar în ședință nu au fost cercetate și verificate.

Relevă că, în conformitate cu prevederile art. 383 CPC, instanța de apel verifică probele din dosar și cele prezentate suplimentar de acestea. Procedura de administrare a probelor în instanța de apel este similară celei din prima instanță.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost depus în termen, or, din materialele cauzei nu poate fi stabilită cu certitudine momentul comunicării deciziei contestate pentru a determina respectarea termenului de declarare a recursului.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Viorica Balan nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Viorica Balan, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul Vioricăi Balan ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Viorica Balan se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu

Sveatoslav Moldovan

Mariana Pitic